

Vjenčić Венчик

ISSN 1331-2189

ЧИСЛО
НОМЕР
BROJ

71

4/2014



Izdaje: Savez Rusina Republike Hrvatske
Видава: Сојуз Русинах Републики Горватской

НАЙМЛАДШИ ЧЛЕНИ КУД "ЯКИМ ГАРДИ" НАСТУПЕЛИ НА 1. ДЗЕЦИНСКЕЙ МУЛТИНАЦИОНАЛНЕЙ СМОТРИ ФОЛКЛОРУ У ЛАСЛОВЕ



Заєдніцка фотографія за памятку на бини у Ласлове

Дня 08. октября того року у Ласлове отримана 1. дзецінска мултінаціональна смотра фолклору на хторей з танцем наступели и наймладши члени Культурно-уметніцкого дружтва "Яким Гарди" зоз Петровцох. Понеже то даєдним танцюшом бул перши наступ, то було вельке же кед прি�-

шли, организатор их дочекал, одведол до простори за преблекане и понукнул зоз колачиками и соском. Були барз "важни и вельки", а гварене им же после наступу будзе вечера. Аж то була велька ствар! Кед ше дакус ошивжели и одпочинули, облекли ше до народного облечива и у дефилеу преш-



Часц руского танцу



По законченим наступу танечнікі поставаю часц публики

ли по уліцах Ласлова, а после того шлідзела культурно-уметніцка програма у Доме культуры, хтора була барз рижнородна и интересантна. На бини ше віменьовали танцы, писні и бависка на розличных языкох. Дзэци то шыцко провадзели зоз вельким интересованьем, а публика

наступи истих наградзowała зоз гласным аплаузом, бо нам указали вінімкову шпівацку и танечну схопносц. Гоч було дзешеец дружтва и петнац точки, туту вечеру вредзело чекац.

Марияна Джуджар

“VJENČIĆ”*Tiska:* Savez Rusina RH

www.sriu.hr

vjencic1@gmail.com

Za nakladnika: Dubravka Rašljanin*Uredništvo:* Vukovar,

Vijeća Europe 93

Tel. / faks: 032 428-342*Žiro račun:* 234009-1110057465*Tiskat:* Tiskara Soldo, Vukovar*Naklada:* 600 primjera**“ВЕНЧИК”***Видава:* Сојуз Русинох РГ

www.sriu.hr

vjencic1@gmail.com

За видавателя: Дубравка Рашиянин*Редакция:* Вуковар, Ради Европи 93*Тел. / факс:* 032 428-342*Жиро рахунок:* 234009-1110057465*Друкуче:* Друкарня Солдо, Вуковар*Тираж:* 600 прикладнікиTiskano – Друковане
12 / 2014Cijena
Цена**5**Kuna
КуниRukopisi se ne vraćaju.
Рукописи ше не врацаю.**SADRŽAJ - ЗМИСТ**

Наймладши члени КУД "Яким Гарди" наступели на 1. дзецинской мултинационалней смотри фолклору у Ласлове - Марияна Джуджар 2

НАШО ПИСАТЕЉ

Михаило Ковач 4

ПИСАТЕЉ ВАМ НАПИСАЛИ

Зоз дзецми треба бешедовац по руски од малючка - Вера Павлович 6

Пес Флоки - Владимир Провчи 13

МАЧИЧКИ - Мелания Пап 13

Святы Миколай - Агнетка Балатинац 13

Балерина - Любица Гаргай 13

Принц Михо - Любица Гаргай 13

Преко руски родичи гледали же би їх дзечи нє учели

мацерински язик? - Яким Пушкаш 14

Децембер - Ксения Лікар 14

Новембер - Ксения Лікар 14

Белюши - Мелания Пап 14

Вол и суньога - Яким Пушкаш 15

Заяц, кертица и сова - Яким Пушкаш 15

ВИРСКИ БОК

Крачунска радосц - о. Владимир Седлак 8

Святы Миколай подзелел дарунки дзечом у Миклошевцох - Ксения Лікар 9

Святы Миколай у Петровцох - о. Владимир Седлак 12

Святы Миколай у Вуковаре - Вера Павлович 16

Святы Миколай бул и у Осиеску - Агнетка Балатинац 16

ЗОЗ ШИЦКИХ БОКОХ

Числены учашніки рецитовали по руски - Ксения Лікар 9

Перши аплауз - Любица Гаргай 10

»Костельникова ёшень« у Коцуре - Илона Грецешин 12

Дакеди ше уж на 15 роки уходзело до дружтва одроснутых! - Яким Пушкаш 15

ШКОЛЯРЕ СОТРУДНИКИ 17**ЗАБАВНИ БОК**

Школьски гумор - Яким Пушкаш 18

Мудри виречения 18

На первым боку: Агнетка Балатинац: Дідо Мраз зоз дарунками**На остатнім боку:** Агнетка Балатинац: Яшелька**UREDNIŠTVO:** Vera Pavlović (главна и одговорна уредница), Ahnetka Balatinac, Ksenija Ljikar i Danijel Vašaš**SAVJET UREDNIŠTVA:** dr. sc. Oksana Timko Đitko (председница), Ljubica Harhaj, Marijana Džudžar, Zlatko Hirjovati, Joakim Erdelji i Vera Pavlović**LEKTORI:** Marija Vuilić (rusinski jezik), Andreja Magoč (hrvatski jezik)

Tiskanje potpmomaže Savjet za nacionalne manjine Republike Hrvatske.

РЕДАКЦИЯ: Вера Павлович (главна и одвичательна редакторка), Агнетка Балатинац, Ксения Лікар и Даниил Вашаш**СОВИТ РЕДАКЦИЈИ:** д.ф. н. Оксана Тимко Ђитко (председатель), Любица Гаргай, Марияна Джуджар, Златко Гирьовати, Яким Ерделі и Вера Павлович**ЛЕКТОРЕ:** Мария Вулич (русски язык), Андрея Магоч (горватски язык)

Друковане помага Совит за национални меншини Републики Горватской.



МИХАЙЛО КОВАЧ



105 РОКИ ОД НАРОДЗЕНИЯ МИХАЙЛА КОВАЧА

Михайло Ковач писатель, публицист, учитель веліх школских генераційох и автор рижних учебнікох, драматург и всестраны культурни діяч, народзены 27. октября 1909. року у Шидзе. Оцець му бул рботнік на железніцы, а мац газдиня. Основну и гражданскую

школу закончел у Шидзе, а учительську у Крижевцах. Як учитель службовал у валалох Балска-Новак, Маркушица, Антін, потім у Руским Керестуре, Привиней Глави и Бикич Долу. Зоз пресельованьем до Нового Саду 1953. року роби ище як учитель, а од 1966. року по одход до пензії робел як новинар и редактор культурнай рубрики у Рускай редакції Радио Нового Саду.

У рускай литературы Михайло Ковач зявел ше 1927. року, теды ище як школяр учительской школы, зоз приповедку "Атаманов син". Перша авторска кніжка "Мой швет" видана му 1964. року. Уж зоз свою першу кніжку и драму "На швітаню" Ковач здобул вельки угляд у рускай культурнай явносци. Меней познате же вон здобул и солидне музичне образоване и же ёден час бул, попри учительского заніманя, и хорски диригент, и же ше ёден час занімал зоз зазберованьем и записованьем руских народных шпіванкох на подруччу Шиду и околніх местах дзе жио Руснаци. Єдну часць тих шпіванкох послал познатому горватскому етномузикологови др Вінкови Жганцови до Загребу, хтори их музично обробел и 1946. року обявел под насловом "Pjesme jugoslavenskih Rusina".

Михайло Ковач автор понад 15 кніжкох, а заступени є и у веліх руских антологійох и зборнікох поезії и прози. Написал и обявел осем драми за одроснутых и даскелью дзешчатки скетчи и ёндодійки за дзеци. Вецей як пейц децений бул найутгляднейша особа у культурним живоце рускай национальнай заедніцы, особліво у литератури. Бул свідоми же рбота то живот, а живот рбота и же ёдно без другого не иду.

Умар у 96. року живота у Новим Садзе, дзе є и поховани 20. юния 2005. року.

порихтала Лю.Г.

ДІДО ПРИПОВЕДА

– Діду, приповедайце нам дацо! – нагваряю унуки діда, хтори шедзи на лавочки пред хижу и припатра ше як ластовки злётую до ярку ёдна за другу, а вец ше врацаю под стреху.

– Ластовки правя гніздо под нашу стреху! – гутори дідо як кед би нє чул унукох хтори го нагваряю.

– Приповедайце, діду, приповедайце! – допиваю унучата.

– О ластовкох сцеце?

– Гоч о чим, лем приповедайце! – нє вибераю унучата.

– Добре, вец будзем – гоч о чим! – гвари дідо и шмееш ше.

Дзеци преставаю махац зоз босима ногами, намесцаю ше так же би добре видзели и чули діда, а вон одкашлюе и почина:

"Було то давно, давно. У нашим валале на окраіску жила худобна ґдовица зоз своім єдинцом сином, таким як ви тераз. Ёдного дня мац мушела на рботу до ғазди, та скорей як пошла, пребудзела вчас рано сина и гварела му:

– Васильку, кед ше розвидні, пущ квоку з курчатми на двор и меркуй же би нє налецела страка и нє украдла курче.

– Добре! – гварел Василько и легнул ище дакус одспац. Кед слунко вишло, зробел шицко як му мац наказала. Кед було коло поладня, огладнел, та вошол до хижі же вежнє фалаток сухого хлеба, а страка на грушки лем тото и чекала, злещела до двора, хвацела ёдно курче и одлещела гет. Квока ше дала до надзераня, а зоз квоку надзерал ше и Василько. Як тераз ма дочекац мацер кед навечар придзе и учує же курче страка однесьла? Думал, думал, а вец нагнал



квоку до коморки, положел до хусточки фалаток сухого хлебика, по замикал дзвери и капурку, та рушел по дражки до леса пре найсц туту нідоброму страку же би од ней однял курче и принесол го дому.

— Як же, дурни, однёш курче кед ані летац нє можеш, ані плівац нє знаш, ані ше на стару яблоню ище випендряц нє можеш? — так му цошка зоз нука шептало, ал€ Василько тото шептан€ нє слухал. Вон твардо надумал же курче найдзе, гоч як там було.

Ишол, Василько, ишол, та раз и огладнел и вистал. Шеднул прето под єдно древо же би одпочинул и роздумал кадзи дал€й пойдзе, бо праве од того дерева драги ше дзел€ли, та нє знал по хторей ма рушиц. Почувствовал и глад, та розвязал хусточку и винял хлебик же го поє, кед ше ту нєсподзивано коло нього створел єден стари чловек, шицок од праху и згорбени.

— Добри дзень, хлапче, добри дзень! Видзим же сцеш ёсц, та бим це крешн€ замодл€л: дай и мne дакус зоз того хлеба, бо од гладу нє можем дал€й.

— Вежнїце, дїду, шицко! — щиро гварел Василько и випросцел руку зоз хлебом гу дїдови. — Я и так нє таки гладни, сцерпим ше...

— Знам я, хлапче, яки ти гладни. Знам, хлапче, и яку бриг€ маш, ал€ ніч то. Лем ти мne дай най дакус заєм, та ци поможем.

Вжал стари хлеб, поєдол го, а вец гварел Василькови:

— Дзекуєм ци, сину, же ши од себе одорвал же биш старого чловека накармел. Я нє мам пенежи же бим ци заплацел, ал€ на, вежнї туту палїчку зоз хтору я цали швет прешол. Чувай ю, а кед ше найдзеш у даякей бриг€, повец тей палїци гласно: “Палїко, помож!” и увидзиш: поможе. — То гварел стари чловек и як кед би даяка нєвидима рука вжала вельки ручнічок и посцерала спред оч хлапцови тога дїда.

Хлапец стал зачудовано з палїцу у руках и сам перше нє знал же цо

би почал робиц. Нє могол ше здогаднүц ані того як ше нараз палїца нашла у його руках. Кед дакус пришол гу себе, здогаднул ше прецо вон рушел до швета и дал ше наисце до бриг€. Брига була з тим векша же тераз нє знал по хторей драги найскорей сцигн€ до леса же би там нашол страково гнїздо и крадошку страку з курчецом. Вечму нараз на разум пришли дїово слова, та их виповед досц гласно: — Палїцо, помож!

Та лем цо то виповед, палїца ше сама поставела так же ю Василько мушел ошедлац, а вона ше у тим чаше дзвигла до воздуху, кружела дакус, а вец пол€цела просто до леса гу гнїзду дзе праве у тот час сцигна з курчецом и крадошку страка. Охабела палїца Василька на єдним конаре при гнїздзе, а сама ше вимахла и бухла так по хрибце страку, же тата такой випущела курче, курче same шедло Василькови на пл€цо и почало му пищац до уха:

— Сцем гу своїй мацери, гу мацери ме водз!

Ище Василько нє пришол гу себе од того чуда кед чул як палїца почала бешедовац, а з гласом таким яки мал гевтот стари чловек.

— Тераз сом ци вецей нє потребни, хлапче! Розшир руки и увидзиш же ши годзен и сам летац. А кед придзеш гу глїбокей рики, нє злєкнї ше, изд шмелю.

Так и було. Хлапец розширел руки и уж л€цел понад лес, понад долїну и спущел ше гу глїбокей рики же би ше дакус води напил и од л€ценя одпочинул. Курчатко ище вшে шедзело на Васильковим пл€цу и ровно ше питало дому гу своїй мацери квоки.

Пробовал тераз пол€цци, ал€, яй, л€циц вецей нє могол. Вец ше здогаднул цо му дїдов глас гварел:

— Изд шмелю, нє бой ше, нє задавиш ше!

Василько наисце кроцел шмелю. Вода му була перше по пас, вец по шию, вец прей' глави, ал€ Василько ишол и дал€й напредок шмелю, лем зоз єдну руку притримуюци курче же би го вода нє од-



нєсла.

И так Василько прешол рику. Од рики нєдалёко була крижна драга, а од ней Василько уж знал кадзи ма исц же би сцигнул дому. Однёсол курче мацери квоки хтора ше барз зрадовала же хлапец виратовал ёй дзецко. Тераз их шицких добре накармел, а вец шеднул на хижни праг и чекал мацер з поля. Но, и то шицко” — гварел дїдо и одихнул.

— А то, дїду, була правда, чи ви то так лем видумали? — питал ше єден зоз тих старших унукох.

— Правда иста! — прешевовал дїдо “нєверного Тому”. — И ище вам и тото повем же Василько нє бул ніхто други ал€ — я! — Дїдо тото Я виповед так гласно, же тераз аж и гевти цо верели дїдови, престали вериц. Ал€ дїдо ше нє дал збунїц, та предлужел:

— То мne моя мац казала мерковац на курчата, а я заспал кед мац пошла и шицко тото цо сом виприповедал я — шнїл.

— Красни сце сон мали, дїду! — гварел найстарши унук.

— Красни! — зложел ше дїдо, ал€ вам повем и тото же шнїц ше може и з отворенима очми, водн€, будни...

— Як, як? — явели ше шицки нараз.

— Крашне! Шицки тоти чуда цо людзе понаправляли на швеце, вони перше шнїли. Вец о тих снох роздумовали, вец заш шнїли, вец заш роздумовали, а зоз тих снох и зоз тих роздумованьох настали шицки тоти дїла руках роботних зоз хторима украшени цали швет. Зоз прикл€та чул ше глас мацеров. На вечеру волала. И на спан€...



ЗОЗ ДЗЕЦМИ ТРЕБА БЕШЕДОВАЦ ПО РУСКИ ОД МАЛЮЧКА

За остатнє тогорочне число "Венчика", 2. децембра 2014. року нашивели зме школярох у ОШ Стари Янковци, хтори ходза на годзини руского язика и култури при учительки мр. Илони Грецешина. На уходзе школы дочекало нас вельке число веселих и розбавених школярох. У іх учальні була дзвигнута рука вецей тих хтори сцели бешедовац зоз редакторку о своїх роздумованьох.

Кристиано Яковлевич, школяр першай класи зоз Старых Янковцах, ма два старши шестри, ёдну у другей, а другу у седмей класи котри ходза на руски язик, а наймладша ище не ходзи до школы.



Кристиано Яковлевич

– Чом ши рушел на руски язик уж у першай класи? Чи ци то шестри препоручели?

– Не, мац ми так гварела. Мама дознала же ше у нашай школы може учыц руски язик и жадала же би го и я учел уж од першай класи бо то крашне.

– Чи тебе то наисце крашне?

– Гей. Пачи ше ми же рисуеме, фарбиме и учиме як ше дацо гутори по руски, а як по горватски.

Лариса Будински зоз Старых Янковцах ходзи до трэцей класи, а на руски язик поряднє приходзи уж трэци рок.

– Цо ши научела през тоти три рокі?

– Вшэліяки слова хтори ше разликую од горватскага и английскага язика.



Лариса Будински

– То значи же уж од малих ногох бешедусш три язікі. Чи думаш же то предносі?

– Гей. Можем путовац и бешедовац з другима людзмі и можем дацо научыц дацо цо нігда не чул, як цо то на приклад здравкане, як ше бавя даёдни стари бависка и друге.

– Хтори ци жаданя?

– Пойсц знова на Летнью школу Руснацах и ходзіц на годзини руского язика по осму класу.

Юлия Любіца Королев приходзи зоз Срімскіх Лазох и школярка є пятыя класі.

– Чи ваша школа подручна школа ОШ Стари Янковци?

– Гей, та у нашым месце нет можлівосці же би ше язік учел як выбарны предмет. Мне тэрэз трэци рок учэнія рускага язіка.



Юлия Любіца Королев

– Цо ци найчежше?

– Найчежше ми научыц писац писані букви. Слова ми легчайше учыц.

– Як стойш зоз составамі?

– Одлично. Писали зме о ешенні и мала сом мали проблем зоз менованьем фарбох и других поняцох, але то ми углавним идзе.

– Чи у твоій фамеліі дахто бешедус по рускі?

– Не, оцец бешедус російскі, але ше то барз разликуе.

– Жаданс?

– После законченей осмей класі жадала бим упісац медицинскую школу.

Петра Матанович жие у Новых Янковцах, ходзи до шестей класі, а на рускі язік ходзи два рокі. Праве ёй слова зме положели за назыву нашей статі.

Петра нам гварела: – Моя мац Рускиня зоз Петровцах, дзе ми жиу баба и дідо, бачикове и братняцы. Ми у обисцу не бешедуеме по рускі.



Петра Матанович

– Чи то хиба?

– Гей, думам же би ми було легчайше кед бим дома бешедовала по рускі.

– Прецо у Петровцах не бешедус по рускі зоз родзину?

– Прето же сом го ище не научыла добре и ганьбим ше. Кед будзем мац свойо дзечі, з німа од малючка будзем бешедовац свой язік же би им було легчайше.

Антонела Гарич жие у Срімскіх Лазох и школярка є седмей класі.



З ліва на право – Антонела Гарич, Івана Шмітук, Мартіна Мадярош, Анабела Кнєжевіч



Антоніо Поляк

– Цо це интересує у жывоце?

– Школа ми приоритет. Барз любім учыць, а найоблюбленіші предметы ми горват- ски язік, рускі язік і культура і тэхнічне.

– Чи ши чула за даедных рускіх пісательоў?

– Не знам их велью, але знам за поетесу Любку Сегеды Фалц і Ганчу Папандриш Гаргай, хторым зме пошвекі литературы вечары за Медзинародны дзень маке- ринскага язіка у нашай школы и општини.

– Чи ши ішле дагдзе насту- пала?

– Гей, на прыредбох у школы.

– Хторы ці жадане?

– Сцела бім ше упіасць до ўніверсітэту Вуковаре.

Івана Шмітук жыє у Ороплику і школьніца ё седмей класі. Вона нам гварела: – Гу рускому языку прицягала ме іншака история о хторой сом ніч не знала скорей як цо сом рушела на годзіни рускага язіка у шестей класі и тераз ми то другі рок учены.

– Кед спомінаш исторію Руснацох, цо ці найци- кавшэ?

– Праве тото же Руснацы не маю свою державу и за очуванне языка не значне мац власну державу, але бешедовац язік, чувац свойю обычай і виру.

– Чи ці незвичайні то же Руснацы од віше жыю у твоім сущэствстве, а о ніх ши скорей так мало знала?

– Гей. Мойо жадане же бі и другі школьніцы дознали вецей о Руснацох о хторых сом ніч значне не знала покля сом не рушела на рускі язік, бо сом не мала дзе научыць.

На наш комлімент же то красне жадане, лем зоз ошміхом одвітовала же ё права будуча гімназіялка.

Мартіна Мадярош школьніца седмей класі и жыє у Срімскіх Лазах.

– Цо ці ше пачи при Руснацох?

– Мне ше барз пачи рускіе облечиво. Кед поровнам рускіе дзвівоцкіе облечиво зоз мадярскім и горватскім, барз ше мі пачи баршонь хторы маю рускі дзвівкі и окремні способ заплетання власох до варгочох же бі ше баршонь могол нарихтац. Рускініе не ноша облечиво на точки, віше облескаю шматы у ёдней фарби. Танцы

швидкі, вікруці і интэрэсантні.

И я жадам постац гімназіялка.

Анабела Кнєжевіч жыє у Новых Янковцах и ходзи до седмей класі. Гварела нам же ше ей при Руснацох пача язік, обычай і культура.

– Хторы обычай ці ше пачи?

– Свадзебны, вінчане. Пачи ше мі же свадзба зоз писню ідзе пешо през цали валал по улічкі, а кед приду до младей, одвіва ше одредзена представа покля ше млада не вівведзе пред свадзебных. Того нет при других народох, голем я за то не знам. Любім то же мам можлівосць учыць рускі язік у свой школы и тераз мі другі рок учены. И мойо жадане ёднога дня упіасць ше до гімназіі або до медыцинскай школы.

Антоніо Поляк зоз Старых Янковцах, школьніца осмей класі, сам віволосац за наш “Венчик”. З німа зме ше порадзілі же придземе на даеднуну роботню на яр и препровадзіме з німа даскельло годзіни у ученью, бавеню и розгваркі. По теды им жадаме велью красні оцены и успіху у ученью.

Вера Павловіч



КРАЧУНСКА РАДОСЦ

Ред нами крачунски швета. То єден прекрасны час рока. Почина зоз колядованьем на Вілію пред шветом Народзеня Ісуса Христа – Крачуном, предлужує ше зоз дочекованьем Нового Року, а докончує зоз благословом, або як часто воламе пошвецаньем обисцох, кед наш парох провадзени од других дзецеох нащивює обисца и модлі благословну молитву и зоз швецену воду швеци обисце и шицких присутних. А вец на концу ище приходза и бали котри на окремни способ у дзепоедных валах организовани и за дзеци.

Шицки тоти подїї глібоко вязаны за нашу християнскую виру. Бо швето родзеня Сина Божаго можеме славиц кед до нъго наисце вериме. Иншак є лем єден полуудзенок вецей. Колядовац, шпивац писні новонародзеному Христу Цару вселени мож щиро кед тот Ісус през цали



рок панує у наших шерцох.

И Нови Рок дочекуєме у радосци и вешелю обчекуюци же нам будзе благословени, а зоз тим и щешліви и успишни.

Швецене обисца то посвідомене же у першим шоре кажде нашо обисце, точнейше кажда фамелия, то церква у малым. Там дзе ше двойо або тройо зазбераю на молитву у Боже мено и вон з німа. Гу тей цалорочней молитви у єдним обисцу раз до рока присутни и паноцец.

Бали то часи вешеля бо по ніх почина Вельки пост. Треба ше добре вивешеліц и витанцовац, бо час рока котри потым приходзи уноши єдну другу дімэнзию християнскаго дожица у наших шерцох.

За нас християнох найважнейше ужиц ше до часу котри нас провадзи. На крачунски швета частейше ходзиме до церкви, на Вілію, на сам Крачун, на други и треци дзень Крачуна. Школски феріі праве зато и починаю пред Крачуном же бизме могли пойсц и до церкви и свойо вирске чувство дожиц у вешелю свойого дому, але и своей парохияльней заєдніци.

Уж скорей Крачуна ра-

досц почина зоз шветом св. Міколая. То першее швето на котре ше добра та труд дзецеох у школи наградзує зоз пакециком, або пруциком. То першее швето на котре ше колядує и шпива. У чаше рихтаня за крачунски швета, котре ше вола Крачунски пост, на окремни способ през добры діла и молитву выражену зоз словом и писню прирхтуєме ше за швето Родзеня малого Ісуса, а верх того прирхтованя то крачунска споведз.

Най нам и того року крачунски швета и други дні жимских ферійох виполні цепла радосц веселих шерцох!

о. Владимир Седлак





У КУЛИ ОТРИМАНЕ 15. СТРЕТНУЦЕ РЕЦИТАТОРОХ

ЧИСЛЕНИ УЧАШНІКИ РЕЦИТОВАЛИ ПО РУСКИ

Руске культурноуметніцке дружтво „Др Гавриїл Костельник” з Кули по 15. раз організувало Стретнуце рецитаторох, а у рамикох 21.. манифестації „Костельникова єшень”. У просторі КУД „Дурмитор”, всботу, 15. новембра, зишли ше аж 35еро рецитаторе зоз местах Войводини дзе жию Руснаци: Руского Керестура, Коцура, Вербасу, Нового Саду, Дюрдьова, Шиду, Суботици, Кули, як и з Миклошевцах, РГ. На початку програми рецитаторох и їх фахових руководитељох привітал Владимир Бучко, предсідатель до машнього Дружтва и виражел задовольство же ше числені дзэци одволяли и пришли предлужиц красну традицию рецитованя на мацеринским язи-



Заєдніцка фотографія учащікох Стретнуца рецитаторох у Кули

ку. Мишана шпивацка група под руководством Еуфемії Планкош одшпиваала „Бачко, моя Бачко” на текст Гавриїла Костельника и народну „Дармо Яничку”.

Програму вше отвераю дзэци наймладшого возросту од 1. по 4. класу,

котрих наступело ёденац. Найчисленша була штредня група од 5. по 8. класу, дзе рецитовал 21 школяр, док у старшим наступели тройо рецитаторе. Спред Културноуметніцкого дружтва „Яким Говля” з Миклошевцах представили ше Анамария Лікар (5.

класа) зоз стихами Дюри Папгаргая „Ест єдно слуначко”. Сабина Ждиняк, школярка 6. класи, интерпретовала писню Ксениї Палатинус „Філозоф”, а Мартина Хома зоз 7. класи писню Меланії Римар „О дижджу”. Стихи Осифа Костельника „Родими край” рецитовала Паула Поточкі з осмей класи, а шицких порихтала Ксения Лікар. Окрем спомнущих авторох, заступени були Ірина Гарди – Ковачевич, Михал Ковач, Владимир Кочиш, Гавриїл Надь, як и авторе других національних заєдніцох чийо стихи преложени на рускі. Шицки учащіки на дарунок достали книжки руских писательох, а после програми ше затримали на закуски и дружено.

Ксения Лікар

СВЯТИ МИКОЛАЙ ПОДЗЕЛЁЛ ДАРУНКИ ДЗЕЦОМ У МИКЛОШЕВЦОХ

Пред шветом Святога Міколая, 5. дэцембра у грекокатоліцкай церкви Рождества Пресвятей Богородицы у Миклошевцах, дзэци з радосцу чекали його приход. После вечаршай Службы Божей наймладши парохияне з родичами и школяре привітали Святого Міколая. Школяре Подручнай школы з Миклошевцах на годзинох мацеринскому языку зоз учительку Лесю Мудры порыхтали пригодни рецитациі и шпиванкі котры подаровали добродійови Міколайови. Домашні парох о. Яким Сімунович



Шветочны хвильки на святога Міколая у церкви Рождества Пресвятей Богородицы у Миклошевцах

подзековал школяром на красним прывиту, а потым Міколай подзелёл дарун-

ки шицким дзэцом по 14 роки. Дарунки, 70 пакетики, обезпечели Церков-

ни одбор и донаторе.

Ксения Лікар



“ПЕРШИ АПЛАУЗ”

ОТРИМАНА 3. ДЗЕЦИНСКА МАНИФЕСТАЦІЯ

Вівторник, 12. жовтня 2014. року, у Хижі Лавослава Ружички отримана третя по шоре дзецинська манифестація “Перши аплауз” у Вуковаре. Організатор манифестації Союз Русинох Республіки Горватській и КУД “Осиф Костелник” зоз Вуковару. Госци почали приходзіць уж споза 15.00 годзин, а на 15.30 було покладане венцох и палене швичкох при крижу на уліву Вуки до Дунаю. Манифестація отримана на 16.00 годзин. Владо Русин, предсідатель домашнього дружтва, привітал шицьких госцох, а окреме Марию Будумир, заменіцу городоначальніка Вуковару, Звонка Костелника, члена Совіту за національні меншини РГ, Дубравку Рашлянін, предсідательку Союзу Русинох РГ, Златка Мезея висланіка городоначальніка Дякова, Виру Павлович, редакторку Новей думки и Михайла Панковича, почесного предсідателя Дружтва.

У культурно-уметніцкій програмі наступили лем штири дружтва, бо два поволані дружтва отказали свої наступ, алє то заш лем не мало негативного упливу на квалитет програми. Наступили три дружтва члени Союзу Русинох Республіки Горватській и то КУД “Яким Говля” зоз Миклошевцох, КУД “Яким Гарди” зоз Петровцох, КУД “Осиф Костелник” зоз Вуковару и горватські КУД “Зора” зоз Пишкуревцох. Перше на сцену вишло домашнє вуковарське дружтво. Вони

ше з тей нагоди представили зоз двома шпіванками, дзецинску шпіванку “Кароліна” и народну шпіванку “Зламала ше корманьдеска” у інтерпретації Кристияна Миклоша. Проявізел го того року оформлені оркестер у складі: Ренато Миклош и Витомир Гарди – гармоніка, Матей Бурчак – прима, Денис Гарди – бегеш и Звонimir Гарди – контра. За наступ их поріхтал водітель оркестру Владо Русин.

Потім на сцену вишли дзеци зоз Пишкуревцох. Одшпивали и одтанцовували шлідуючи танци: Курчатка и квока, Танцує коло, Рахованка, Весела шокадия, Нога за ногу, Поведз ми поведз, Шедні Янку и Кабаница. Перше на сцену вишли менши дзеци, а потім им же приключели и векши. Їх наступ бул наймасовнейши. Шицьки танци и шпіванки проявізел осемчлені тамбурови оркестер.

Петровчане же представили зоз “Рускими народними танцами” у хореографії

Звоника Костелника. На гармоніки им грав Звонко Еделински. З тей нагоди танцювали шейсць дзивчатка поприберани до вишиваних блузнох, каменкових сукньох и зоз венчиками на главі. Таке облечиво же окреме попачело пишкуревчаньем руского походзеня, та пред наступом настала и ёдна красна фотография членох обидвох дружтвах на памятку.

Гваря же цукер приходзі на остатку, а з тей нагоди то були дзеци зоз Миклошевцох. Вони наступили зоз двома рецитациями “Ест єдно слунечко” хто-ру рецитовали Анастрия Мудры и Анастрия Лікар и “Руска бешеда” хто-ру рецитовали Ксения Пап, Ива Чордаш и Матей Мудры. Паула Поточки одшпивала шпіванку “Червени чижмочки”, а дзецин-



Конферансу водзели Леона Бурчак и Ніколіна Дудаш



Вистава креативнай склії Прадакі



Наступ вуковарскага Дружтва



Петровчане и Руски народни танци



Пишкоревски и петровски танечніки - слика за памятку



Пишкоревчане на сцени



Покладане венцох



Публика уважно провадзела кожды наступ



Миклошевчане и танец На Белилу



»КОСТЕЛЬНИКОВА ЄШЕНЬ« У КОЦУРЕ

Урамикох »Костельниковай єшенні«, члени Етно клуба »Одните од забуца« у Коцуре, 14. новембра того року прирхтали музично-литературну програму и виставу малюнкох з Побожовей колонії »Коцур« 2014.

У культурней програми наступели школяре другей и штвартей класи ОШ Братство – єдинство з Коцуром, хторы ше представили з поезию Гавриїла Костельника и одшпивали даскелью руски народни писні. Програму звелічали гости споза граніци, члени рецитаторской и шпивацкой групи Дружтва »Руснак« з Горватскай. Мая



Члени Дружтва »Руснак« на програмі »Костельникова єшень« у Етно клубу

Гарди, Мая Рац и Боян Кошутич пречитали писні руских поетесох з Горватской, Еугеній Врабец и Ганчи Папандриш-Гаргай, а потым ше им приключели Оливера Кошутич, Иво-

на и Мирон Гнатко, та як шпивацка група одшпивали писню »Ей, Руснаци« з котру, у моцним патристским духу, закончили програму.

Понеже програма позбела числену публику, була то нагода веліх стретніцох як и стретніца з особами чийо мена значни за руски язык и литературу. Так ше члени Дружтва »Руснак«, котры шицки ишли, або ище иду на наставу руского язика, мали нагоду упознац зоз професором на катедры русинистики у Новим Садзе др Михайлам Фейсом, з автором найновшай Граматики руского язика др Юлияном Рамачом, з лауреатом награди А. Духновича за 2007. рок Славком Винайом, як и веліма другими.

Мр Илона Гречешин

СВЯТИ МИКОЛАЙ У ПЕТРОВЦОХ

Прирхтующи ше за швено Рождества Христового, у крачунским посце маме и три швета: Воведение пресв. Богородицы, Св. Миколая и Непорочне зачатие (Зачатие св. Ани).

Св. Миколай духовни оцец и пастир, котри у своій богоіязнoscи и кроткосci постал нам правилом вири и учительом стримованя (тропар св. Миколая), а источашнє и веций раз дал приклад закладаня за близкнього (кондак св. Миколая), окреме облюбени при младших, прето же ше іх приклад християнскай любови и добри діла на тот дзень наградзую зоз дарунком.

На same швено служена святочна Свята Служба



Найкрасшe подзекованe святому Миколайови – вельке число дзецеох у церкви Покрова Пресвятыя Богородици у Петровцох

Божа на 10 годзин, а потым у церкви отримана програма котру порихтали домашні парох, учительки руского и украінскога языка и часна шестра котра учи школску вironауку. Того року мали зме и наймладшого Миколая у нашим Срімским краю. Хла-

пец Михаел Мудри (трэца класа) котри бавел св. Миколая у театралней слічкі, бул тиж так и дарователь дзецем, а до своій улоги так ше ужил же и старших од себе випитовал о іх християнскай шорвосцы.

Пакецики за дзеци, як и

потераз, не наплацовани родичом, але купени зоз назбераного дзвончку на same швено и з доброти дзепоедних донаторох нашай парохії.

о. Владимир Седлак



ПЕС ФЛОКИ

Едного пшичка мам,
а Флоки ше вон вола.
Шерсць му кратка и глатка,
а фарба чарна по целу,
а на чоле била
и на ногох била
як да чижми ма.

Бистри очи, мудри погляд
хвост длугоки лем мухаха.
Каждому ше вон зрадує
и на двох ногох лем скака.

Мили Флоки приноши нам
щесце віше,
вон не бреше баш так часто
але нам ше радує.

Зо мну вшадзи ходзи и слуха ме,
але кед Флокицу стретне
на шицких забудзе.
Вец весело з хвостом маха
и не патри дзе идзе,
та до дому драгу ніяк да найдзе.

Владимир Провчи

БАЛЕРИНА

Мам вельке жаданє
постац балерина,
у швеце позната
под назвиском Мина.

Жадам я танцовац
пред пиблику вельку,
мац улогу главну
у кождим балету.

Знам же будзем добра,
права балерина,
будзем популярна
балерина Мина.

Любица Гаргай

МАЧИЧКИ

На цеплим ше слунку
бавя два мачички,
барз ше вони любя
ша вони шестрички.

А там споза угла
пшичик викукує
и гу нім ше енки
нялкош приключує.

Ту ше нашло дзивче,
то Ганічка мала,
прибегла гу дружтву,
шицких погласкала.

Мелания Пап



СВЯТИ МИКОЛАЙ

Жил раз давно чловек добри,
там далёко у Азії,
за худобних вон ше старал
и за дзеци и їх мрий.

През комин вон раз так спущел
до ботоши пенеж златни,
чловекови худобному
з биду чежку сциснутому.

Миколай му меню було,
владика бул по должносты,
Бог го выбрал учиц людзох
у богатстве буц покорни.

Масток свой вон так дзелел
кеди кому як требало,
шицки людзе го любели
за святого преглашели.

И нешка вон з мехом ходзи
у децембру віше шестого,
до чижмочкох през ноц спущи,
дацо красне за кождого.

А кед дахто пруцик найдзе,
то не значи неброботу,
то лем значи же Миколай
учи дзеци почитовац
Божу милосць и красоту.

Подзекуйме и ми тераз
же нам Бог дал заступніка,
старенького з билу браду,
з душу полну добродійства.

Агнетка Балатинац

ПРИНЦ МИЖО

Як прави принц зоз сказки
так випатрал Мижо
кед билого коня
ошеддал пред дижджом.

Його очи були
прекрасни белави,
шапка як коруна
стирчала на глави.

На ногох му чижми
а од скори старей,
батог моцно трима
лем у руки правей.

Одважни принц Мижо
так сом го волала
и у своім шерцу
мило облапяла.

Але вон гет пошол
за високи бреги,
зоз сна ме пребудзел
мили глас мацери.

Любица Гаргай



ШКОЛЯРСКИ БАЛАМУТИ (12)

ПРЕЦО РУСКИ РОДИЧИ ГЛЁДАЛИ ЖЕ БИ ЇХ ДЗЕЦИ НЕ УЧЕЛИ МАЦЕРИНСКИ ЯЗИК?

Початком септембра 1963. року Основна школа Петровци мала коло 230 школярох. Од того числа их коло 200 (ко виношело дакус веци як 80%) були Руснаци, а Українцох, Сербох, Горватох и других було коло 20%. Тих роках до Петровцох ше з Босни и Герцеговини приселси веци українски фамелії и теди их у валале було коло 30 фамелій, зоз надпомнущом же українски школяре по численосци заберали друге место у школи, такой споза руских школярох. Школа теди мала роботни колектив од вкупно 10 членох: осем преподавачох (ведно зоз управительом школи), єдного тайомніка зоз скраценим роботним часом и єдного послужителя.

Настава у шицких класох одвивала ше лем на ткв. горватско-сербским язiku! Мацерински язик ше теди не виучовал ані як факультативни предмет, цо було

барз чуднє, з оглядом же у

петровской школи робели пейц руски наставніки, алє и гевти тройо наставніки котри не Руснаци тиж бешедовали чисто по руски. Прецо ше веци не виучовал мацерински язик? Робело ше о тим же дзепоєдни руски родичи, гевти найгласнейши, сами гледали же би ше настава одвивала лем на горватско-сербским язiku?

„Сцеме же би нашо дзеци обвязково предлужели школоване, а настава у штредней, висшай и високей школи одвива ше лем на горватско-сербским язiku!“ – вигваряли ше вони пре таку одлуку. А потым, найчастейше, упісовали дзеци до Ципеларско-гумарской школи у Борово Населеню и до Текстильней школи у Вуковаре, котри тирвали лем два роки и дзе не було найважнейше чисто бешедовац по горватски, односно по сербски!? И так, по руски ше бешедовало у цалим валале: у тарговинах, на улічках, на пробох КМД „Яким Гарди“, на схадзкох, на фодбалу, у церкви

и индзей –
вшадзи окрем у
школи!?

Мацерински язик у Основнай школи Петровци почал ше озвона виучовац аж од штредку септембра 1967. року! Шицки руски школяре, іх коло 180, два раз до тижня озвона учeli руску азбуку, наш язик и литературу. Єдини винімок були школяре першай класи, котри руску азбуку почали

ДЕЦЕМБЕР

Остатній мешац децембер уж пред нами, Святы Миколай зрадуе дзеци з дарунками. Перши шніг забиел драги и уліци, дзеци облекаю шапки, рукавицы же би ше на санкох з брега спущели и Діда Шніжніка ведно справели. На дзень народzenia Сина Божаго госьцох витаме, „Христос раждаецца“ людзом здравкаме. На остатку випровадзиме стари рок, а у календаре обращаме новы бок.

Ксения Лікар

БЕЛЮШИ

Кед газдиня нешка хлеба печиц сцела, окреме за свойо дужто ше трудзела.

Кед розмишовала та зоз цеста вжала, округли белюши з нього порихтала. Веци сир и шметанку добре вимишала и дватри вайчка гу тому додала.

Цесто намасцела и до печа кладла, белюши готови док ше лем оглядла. З домашню их масцу богато масцела шицким ше при ёдлу брада зашвицела.

Мелания Пап

НОВЕМБЕР

Новемберски вітор вшадзи закукуе зоз древох у лёшце отаргус. Познімал калапи велім преходніком, угана до хижох гу цеплім пециком. Нависцье же ше жима прибліжуе и цалей природи посцель пририхтуе. Най ше одпочине од чежкей роботи док тирваю жимски ноци длагоки.

Ксения Лікар

учиц аж кед звладали латиницу, а потамаль их учителька Вира Гудакова учела же би бешедовали чисто по руски!

Яким Пушкаш



ВОЛ И СУНЬОГА



Було то давно. Ёден селян орал жем з допомогу вола, а млада суньога чали час шедзела на воловим рогу. Коло падня прилетла суньога-мац и опитала ше младей суньоги як препровадзела

предполаднс.

– Ня, вол и я поорали красни фалат жемі! – похвалела ше млада суньога.

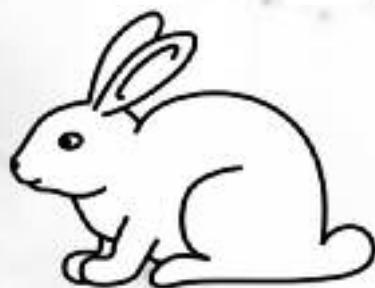


Кед то чул вол, котри пред тим ані нє знал же му суньога шедзи на рогу, вец лем гварел:

– Од віше було легчайше робиц з язиком, як ше упрагнуц и насправди дацо (з)робиц!

ЗАЯЦ, КЕРТИЦА И СОВА

– Опять яки сом красни: мам билу и глатку шерсц, вельки и красни уха, хвост праве таки як треба, а на другим боку ти досц дробна, глава ци ніяка, маш мали очи, а шерсц ци цма и нек-



расна! – гварел ёден заяц кертици. Кертица ше од ганьби зацагла до дзири и там осталася жиц.

Але, лем дакус познейше прилесцел якиш орел, хвацел красного и вихвальвацаго зайца и однесол го до свойого гнізда у брегах. На шыцко тото припатрала ше мудра сова та гварела:

– Хто другого подценює и вишмеює, кеди-теды ше му враци!

Яким Пушкаш

СТАРИ ФОТОГРАФІЇ

ДАКЕДИ ШЕ УЖ НА 15 РОКИ УХОДЗЕЛО ДО ДРУЖТВА ОДРОСНУТИХ!

Фотография котру тераза обявлююме знімена у Петровцах 1938. року (автор найвироятнейше Дюра Гаргаі старши), а на ней видзиме штири дзивчата, котри швіеточно облечены до руских шматох, як и двух легінъюх, а причина пре котру ше зишли то преслава полнолітства. Медзитим, вони не наполнели 18, але лем 15 роки, але и то у тедышні час було досц за полнолітносц и уходзене до дружтва одроснутых! То надалей значело же ше шлебодно могли дзивчиц и легінъюч, односно одаваш ше и женіц! Медзитим, я на їх тварох вообще не видзим радосц же постали одроснуты особи, скорей бим повед же вони барз застарани цо им ноши ютрейши дзень. Роби ше о тим же тедышні живот на валале бул чежки, велько ше робело на полю, у загради, хліве и коло обисца, до пе-



ніжку ше чежко доходзело и шыцкого хібело, та млади Руснацы зоз Петровцах ані

не мали вельки причини за даяку окремну радосц.

Яким Пушкаш



ПОГЛЄДАЙЦЕ ЦУДЗИ СЛОВА

У шлідуючых виреченьох ёст цудзи слова. Пробуйце их найсц.

- Док сом ходзела до вртичу мала сам длуги власи и мац ми часто пле-
теници и на ёй вязала червени траки.
- На годзинох телеснога бегали зме на сто метери. Наставнік зоз штоперыцу
мерал време, а мушели зме и барз мерковац же бизме на початней црты не
направели преступ.
- Нё бул сом вчера у школи бо сом мушел исц зоз бабу до дохтора. Цошка ю
барз жигало коло шерца, та нё була сигурна же може исц сама.
- На суботу зоз стриком пойдзем до леса. Будземе уживац у тишини и научи ме
зберац глёви.
- Вешмашина нам цалком дотраяла, та ю мушиме заменіц и купиц нову.
- Єдзене уварене на сунцокретовим улю велью ми смачнейшэ як кед є уварене
на улю од уляней репиці.
- Можда іпак достанем добру оцену зоз математики бо тест нё бул так страшно
чекки.
- О, тата наша сущада Марча велька господя, кед преходзи ані поздравкац ше
ей нё да.

Любіца Гаргай

НЕ ЖА — НЕ ЧУЕ.
MOKKEGÝPU; NNAK — ЗАУ ЖІCM; TOCHOGIJA — НАНІ;
YJAHNA PESMINA — ОГРОБЕР ПЕМНІХ; MOKJA —
ЖЕЛА; - ОГНОУКРЕТ — ОГНЕНЬХІК, YME — ОГІЕХ;
BEMUNAMINA — ПАДОГАХА; JOTPANAJA — ЛОСІГЫ;
GARYN; TUMINA — НІХОЕЦ; LUBIN — НІХАПКИН; -
ЖУКІН — СПІНКАН АДО КІДАУ; - СПІНКАН —
БРІМЕ — НАС; DPTA — ЖІННІЯ;
TCIECINI — ІНФАРНІІ; MTHONEPINA — МІНОНЕПІЯ;
TURERHINU — БАСПОНІН; TPAKIN — НАХІЛІКИН; -
BPTNU — ОБОЯ АДО ІІІЕЧНІКА ЗАРІГАКА;



СВЯТИ МИКОЛАЙ У ВУКОВАРЕ

Того року швято свя-
того Міколая спад-
ло на нероботни
дзень, суботу, але і по-



Святы Міколай не забул
ані дзеци у церкви Христа
Царя у Вуковаре

при того же дзеци не
мали школу, того дня у
грекокатоліцкай церкви
Христа Царя у Вуковаре
було барз мало дзецеох
хтори го дочекали. По за-
конченю Святей Служби
Божей святы Міколай по-
дзлел пакецики лем дво-
їм дзецом хтори го дочекали
з дзецинску радосцу и
щирого шерца, а мали
за ньго велі дзецински
питаня — Дзе бива? Чи
аж на Сиверним полу?
Чи є пайташ зоз Дідом
Мразом и подобне. Чкода
лем же би до швета мри-
йох ведно зоз Міколайом
пришло нёсподзівано
мале число Вуковарч-
ньох до нашей церкви.

Вера Павлович

СВЯТИ МИКОЛАЙ БУЛ И У ОСІЄКУ



Парохиянє парохії Христа Царя у Осиєку и їх госци зоз
святым о. Міколайом

Невелька грекокато-
ліцка заєдніца у па-
рохії Христа Царя
у Осиєку того року своім
дзецом приріхтала прек-
расни дочек святого о. Ми-
колая. Позберали ше дзе-
ци шицких трох народох,
дзеци з мішаних малжен-
ствах, та и гевти котри бываю-
тут у сущедстве, але хтори
часто ходзя до нашей цер-
кви. Под схопнім руковод-
зенем часнай шестри Ан-
дрияни Томків, з рецита-
циями, шпіванкамі и мо-
літвами, дочекали приход
св. о. Міколая котры, як
сам гварел, путовал з да-
лека, та мушел на шедзаци
дзеліц дарунки. Ёден хла-
пец, застарани же тот таки
вистати, добронамірно ше
му опітал чи попіе дацо?
Док другі нё могли дочекац
дарунки, гевти велью мен-
ши зацикавено розпратрали
його облечиво и браду, а
кажде ше сцело з нім сли-
ковац.

А.Балатинац



СВЯТИ МИКОЛАЙ

Кед Миколай приідзе до нас, добиєме дарунки и барз зме щешліви. Шицки ше питаю як святы Миколай прейідзе през замкнуту капурку? Я знам одвит: вон ма ключох хто-ри може отвориць шицки ка-пурки. Кед ё готовы з дарун-ками, замкне капурку и ідзе далей. Док закончи з роботу, патри на нас зоз неба. Кед шицки дзеци щешліви вец щешліви и святы Миколай.

*Сенка Пап,
3. класа
Миклошевци*

ГРИМ

Бул ёден чловек хтори ше волал Грим. Вон мержел Крачун. Ище кед бул мали, написал раз писмо Дідови Мразови же бы ми принес корчой. Але тоти корчой Грим нігда не добил. Прето ше

барз нагнівал, а з часом по-чал мержиць Крачун и сцел го и другим погубиць. Пошол вон до Діда Мраза. Хвалел ше патульком же вон добри и люби помагаць, опітал ше чи може робиць у роботні Діда Мраза. Кед го патульки тадзы пущели, вон розбріл машину котра прави дарунки и пошол дому. Шицки були барз смутни, але бул ёдны розумны патульок хтори оправел тоту машину. И так Крачун бул спашени. А Грим ше рано пре-будзел у гарешту и нашол у чижми цибулю. И тераз ище віше ё там и не може вонка.

*Кристиан Миклош,
4. класа
Миклошевци*

ХОРИ ДІДО МРАЗ

Єдней жими похорел ше Дідо Мраз. Болели го крижи,

барз кашлял и мал горучку. Баба Мразаня давала му ліки, але ніч не помогало. Шицки патульки були застарани же хто дзецим рознеше шицки дарунки. Бул ёден патульок котри ше добре розумел до техніки. Вон ре-програмовал санки Діда Мраза так же могли сами вожиць и спуш-ко-ваць дарунки през комин. Шицки дарунки були розве-жены за Крачун и дзеци були щешліви. А Дідо Мраз о два дні оздравел, на радосць патулькох и Баби Мразані.

*Матей Мудры, 3. класа
Миклошевци*

ДІДО МРАЗ У ПЕНЗІЙ

Бул раз ёден дідо, а мено му було Дідо Мраз. Барз любел жиму, а ище бажей дзеци. Не було му чежко у єдней ноци розвожиць полни санки дарункох. Але ёдного Кра-

чуна вецей не могол то ро-биць, бо бул уж стари. «Цо будзем тераз?» – застарано ше питал Дідо. Не мал нікого хто би го могол заменіць. Уж и Вілія пришла, а дарунки ище віше не подзелены. И вец пришол ёден чловек. Ви-дзел же Дідо Мраз смутни, пита го: «Чом ши смутни? И чом не дзеліш дарунки?» А Дідо му одвітовал: «Мой час уж прешол, не можем вецей дзеліць дарунки. Муши ше явиц дахто младши». «Я ше явям» – гвари тот чловек. Дідо му потолковал що шиц-ко муши зробиць и нови Дідо Мраз шицким дзецим подзе-лел дарунки. А «стари» Дідо Мраз пошол до пензій и те-раз зоз свою бабу одпочива на морю.

*Марино Бабінчак,
3. класа
Миклошевци*



БИЛИ БАЛЕРИНИ

Шнігово, били, легки па-хульки зоз шивих хмарох падаю, окруцаю ше, и гу жеми спущую, та як били балерини свой едини, жимски, бліщаци танец танцую.

*Дария Рац, 5. класа
Петровци*

БИЛА ЖИМА

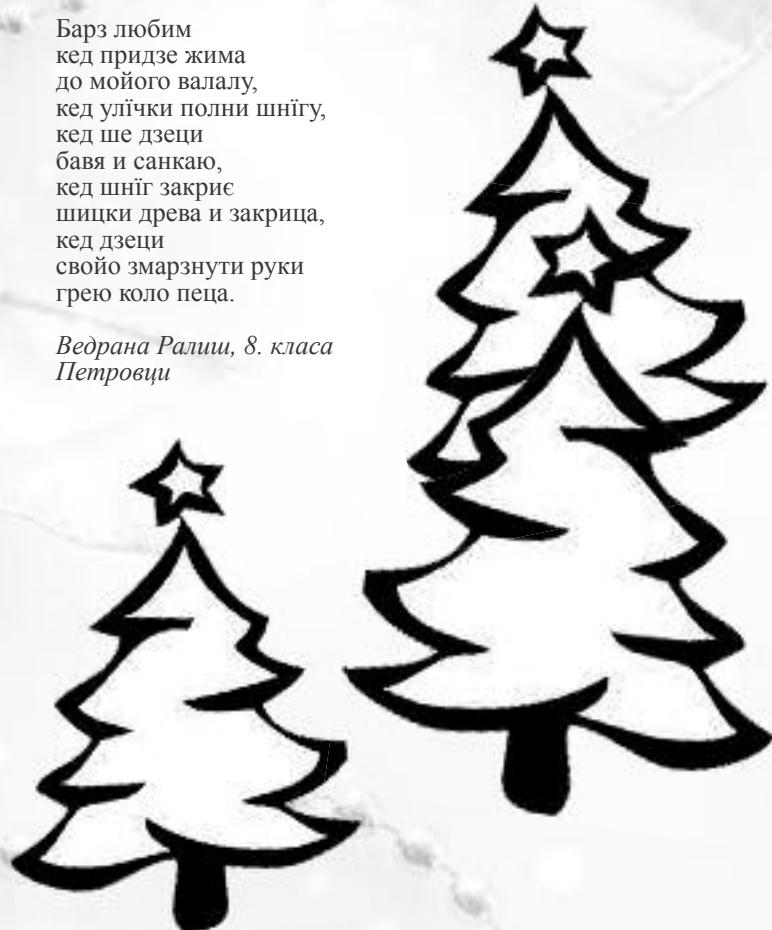
До нашого красного ва-лалу, як млада у кабату, пришла нам жима и свою шветочну, бліщацу, билу шмату, прикрашену з найкрас-шима кришталлями, престарла по дражкох, уліцох, древох и закрицох.

*Матеа Мудры, 5. класа
Петровци*

ЖИМА

Барз любим кед приідзе жима до мойого валалу, кед улічки полни шнігу, кед ше дзеци бавя и санкаю, кед шніг закрие шицки древа и закрица, кед дзеци своё змарзнути руки грею коло пеца.

*Ведрана Ралич, 8. класа
Петровци*





ШКОЛЯРСКИ ГУМОР

УСПИШНА И НЕУСПИШНА УЧИТЕЛЬКА

– Ти, Йов'енчу, ганьба своєї класи! Я у твоїх роках навелько читала, писала и раховала, а ти – ніч! – гандрує учителька Йов'ена, школяра другої класи.
 – Гей, алє то лем прето же сце мали скопнєйшу учительку одо мене! – одвітовал вон.

НА ГОДЗИНІ МАТЕМАТИКИ (1)

– Иринко, задумай же твой дідо на валале ма єдну краву и же вона дава дзешець литри млєка на дзень! Кельо тата дідова крава да млєка за вкупно дзешець дні? – опитал ше Иринки професор математики.
 – Не знам, прето же мой дідо хори и вецей не трима статок у хліве! –

одвітовала Иринка.

– Гм, добре, а чи ти, Михале, можебуц знаш одвіт?
 – Не знам, прето же мой дідо не живе на валале, але у городу! – одвітовал Михал.

НА ГОДЗИНІ МАТЕМАТИКИ (2)

Под час писменого тесту з математики учителька гвари Петрови:

– Наздавам ше же це нєшка не влапим у преписованю! – гварела учителька.
 – И я ше широ наздавам, учителько!
 – гварел Петро.

НА ГОДЗИНІ КЛАСНОГО СТАРШИНІ

– Марчо, чи ци познате же Зоран

Миланович у твоїх роках бул одлични школяр? – опитал ше класни старшина Марчи, незадовольни з ей оценами.

– Не знала сом за туту інформацію, але прето знам же Зоран Миланович у ваших роках постал предсідатель Влади Республіки Горватской! – одвітовала Марча.

ЛЕМ ВОН ЗНАЛ ОДВІТ

– Мамо, мамо, нєшка лем я у класи знал одвіт на єдно професорово питане! – похвалел ше Владо.
 – Крашнє, мили сину, а як глашело професорово питане? –
 интересувала ше мац.
 – Хто розбил облак у учальні?

Яким Пушкаш

Мудры виречения о младосци и старосци:

- штераць роки то за мадых старосц, а пейдзешат роки за старых младосц;
- чловек ніч не може процив того же старес, алє муши мерковац же би не застарел;
- чловек не жалосни прето же ё стари, алє прето же ё не млади;
- чловек похоплює же ё стари кед му

швички за торту постаню драгши од самей торти;

- же небешедлівосц моц, а бешедлівосц слабосц видно и по тим же стари людзе и дзэцы любя вельо бешедовац;
- док чловек млади кажды вери же швет постал теди кед ше вон народзел и же шицко постой преве пре нъго;
- док ши млади уживаш, а кед постанеш того свидоми уж ши стари;

- животне искусство тельо хасновите кельо и лутрийов лісток после вицагоцавя;

- ми нігда не жилеме, ми обчекуєме же будземе жиц;
- млади чловек без таланту то стари чловек;

Млади не знаю цо старосц, а стари забываю цо була мадосц (ірска присловка). **Прирхтала Любица Гаргай**

Ф	И	С	О	Р	Т	И	М
Н	А	Ф	Е	Т	Ш	И	М
О	В	Л	И	С	Х	И	И
Р	П	М	Ш	А	Р	В	К
Т	А	И	Л	О	Л	И	О
Е	В	К	Н	А	М	К	Л
П	Л	Я	Д	Д	Ю	Р	А
О	О	О	Д	А	Н	И	Л

Пренайдзце тринац задани руски хлопски мена, та достанеце ище єдно.

Піднімі: **Піднімі**

Лю. Гаргай

- 1 Владо
- 2 Данил
- 3 Дюра
- 4 Микола
- 5 Мирон
- 6 Митро
- 7 Михал
- 8 Осиф
- 9 Павло
- 10 Петро
- 11 Силво
- 12 Штефан
- 13 Яким

ПОДОБОВО РОБОТИ



Тео Медеши, 2. класа Петровци



Дария Рац, 5. класа Петровци



Ведрана Ралиш,
8. класа Петровци



Матеа Мудри, 5. класа Петровци



Тамара Оруч,
1. класа Стари Јанковци



Ана Контич, 5. класа Петровци



Мелита Сегеди, 3. класа Петровци

